

รายงานสถานการณ์สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

มกราคม 2552

- การส่งออก
- การนำเข้า
- จำนวนโรงงานที่จดทะเบียน
- การขอการส่งเสริมการลงทุน
- Hot Issue
 - ในประเทศ*
 - ต่างประเทศ*
- บทความพิเศษ
 - “สรุปผล ความคิดเห็นของผู้ประกอบการ”
- บทความและข้อเสนอแนะ

รายงานสถานการณ์สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

มกราคม 2552

จากมูลค่าการส่งออกของอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของไทยโดยรวมในปี 2551 มีมูลค่าการส่งออกรวมทั้งสิ้น 7,199.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือมีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.4 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปี 2550 โดยสิ่งทอ มีมูลค่าการส่งออกรวมทั้งสิ้น 3,694.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.6 เครื่องนุ่งห่ม มีมูลค่าการส่งออกทั้งสิ้น 3,505.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.1

ตลาดส่งออกที่สำคัญที่มีมูลค่าการส่งออกมากที่สุดได้แก่ ตลาดสหรัฐอเมริกา มีมูลค่า 1,932.0 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ มีอัตราการขยายตัวลดลงร้อยละ 4.6

ตลาดที่มีอัตราการขยายตัวมากที่สุด คือ ตลาดญี่ปุ่น มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 23.34 โดยมีมูลค่าการส่งออก 470.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

1. การส่งออก

สรุปมูลค่าการส่งออก สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของไทยในช่วงปี 2551 ที่ผ่านมามีมูลค่าการส่งออกรวมทั้งสิ้น 7,199.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือมีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้น ร้อยละ 2.4 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปี 2550

สิ่งทอ มีมูลค่าการส่งออกรวมทั้งสิ้น 3,694.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.6 สิ่งทอๆ ที่มีมูลค่าการส่งออกมากที่สุด ได้แก่ ผ้าฝ้าย มีมูลค่าส่งออก 1,203.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.6 ประเภทของผ้าฝ้ายที่มีมูลค่าการส่งออกมากที่สุด คือ ผ้าฝ้ายที่ทำจากเส้นใยประดิษฐ์ มีมูลค่าในการส่งออก 640.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือมีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.9 รองลงมาคือ ผ้าฝ้ายที่ทำจากฝ้าย มีมูลค่าในการส่งออก 438.0 มีอัตราการขยายตัวลดลงร้อยละ 3.7

สิ่งทอที่มีมูลค่าการส่งออกรองลงมาจากผ้าฝ้ายคือ เส้นด้าย มีมูลค่าส่งออก 808.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ มีอัตราการขยายตัวลดลงร้อยละ 4.1 ประเภทของเส้นด้ายที่มีมูลค่าการส่งออกมากที่สุดคือ เส้นด้ายใยประดิษฐ์ ซึ่งมีมูลค่าในการส่งออก 664.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และมีอัตราการขยายตัวลดลงร้อยละ 4.7

สำหรับตลาดส่งออกสิ่งทอที่มีมูลค่าการส่งออกมากที่สุดในปี 2551 นี้ ได้แก่ ตลาดสหรัฐอเมริกา รองลงมาคือ ญี่ปุ่น จีน และเวียดนาม

เครื่องนุ่งห่ม มีมูลค่าส่งออกรวมทั้งสิ้น 3,505.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.1 เครื่องนุ่งห่มที่มีมูลค่าส่งออกมากที่สุด ได้แก่ เสื้อผ้าสำเร็จรูป มีมูลค่า 3,088.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.2 ประเภทเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่มีมูลค่าส่งออกมากที่สุดคือ เสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ทำจากฝ้าย รองลงมาคือ เสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ทำจากเส้นใยประดิษฐ์

สำหรับตลาดส่งออกเครื่องนุ่งห่มที่มีมูลค่าการส่งออกมากที่สุด ได้แก่ ตลาดสหรัฐอเมริกา รองลงมาคือ สหราชอาณาจักร ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส และเยอรมนี

ตลาดส่งออกที่สำคัญของไทย

- **สหรัฐอเมริกา** ในปี 2551 ไทยมีมูลค่าการส่งออกสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไปยังตลาดสหรัฐอเมริกา รวมทั้งสิ้น 1,932.0 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือมีอัตราการขยายตัวลดลงร้อยละ 4.7

สิ่งทอ ไทยมีมูลค่าการส่งออกสิ่งทอในตลาดสหรัฐอเมริกา มีมูลค่า 330.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.0 ประเภทของสิ่งทอที่มีมูลค่าการส่งออก ที่มีมูลค่าการส่งออกมากที่สุด ได้แก่ เคหะสิ่งทอ มีมูลค่า 151.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 19.0 รองลงมาคือ ผ้าฝ้าย มีมูลค่าการส่งออก 47.7 และมีอัตราการขยายตัวลดลงร้อยละ 5.2 และเส้นด้าย มีมูลค่าการส่งออก 43.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ มีอัตราการขยายตัวลดลงร้อยละ 5.2

เครื่องนุ่งห่ม ไทยมีมูลค่าการส่งออกเครื่องนุ่งห่ม 1,601.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ มีอัตราการขยายตัวลดลงร้อยละ 6.0 เครื่องนุ่งห่มที่มีมูลค่าส่งออกมากที่สุด ได้แก่ เสื้อผ้าสำเร็จรูป มีมูลค่า 1,408.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ มีอัตราการขยายตัวลดลงร้อยละ 8.1 ประเภทของเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่มีมูลค่าการส่งออกมากที่สุด ได้แก่ เสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ทำจากฝ้าย และเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ทำจากเส้นใยประดิษฐ์ โดยมีมูลค่าการส่งออก 706.1 และ 329.0 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ทำจากฝ้ายมีอัตราการขยายตัวลดลงร้อยละ 7.4 และ 6.9 ตามลำดับ

- **สหภาพยุโรป (EU 15)** มีมูลค่าการส่งออกสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มรวมทั้งสิ้น 1,368.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือมีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.1

สิ่งทอ มูลค่าการส่งออกสิ่งทอไปยังตลาดสหภาพยุโรป มีมูลค่าการส่งออก 316.1 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือมีอัตราการขยายตัวลดลงร้อยละ 15.1 สิ่งทอที่มีมูลค่าในการส่งออกมาก

ที่สุด ได้แก่ ผ้าฝ้าย มีมูลค่าการส่งออก 145.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ มีอัตราการขยายตัวลดลงร้อยละ 13.1 ประเภทของผ้าฝ้ายที่มีมูลค่าในการส่งออกมากที่สุดคือ ผ้าฝ้ายที่ทำจากฝ้าย รองลงมาคือ ผ้าฝ้ายที่ทำจากเส้นใยประดิษฐ์ มีมูลค่าในการส่งออก 82.1 และ 53.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยมีอัตราการขยายตัวลดลงร้อยละ 8.7 และ 21.8 ตามลำดับ

สิ่งทอที่มีมูลค่าการส่งออกรองลงมาจากผ้าฝ้ายคือ สิ่งทอประเภทอื่นๆ และเส้นด้าย มีมูลค่าส่งออก 54.2 และ 43.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ มีอัตราการขยายตัวลดลงร้อยละ 8.1 และ 34.0 ตามลำดับ

เครื่องนุ่งห่ม ไทยมีมูลค่าการส่งออก 1,052.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือมีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.2 เครื่องนุ่งห่มที่มีมูลค่าส่งออกมากที่สุด ได้แก่ เสื้อผ้าสำเร็จรูป มีมูลค่า 925.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 12.8 ประเภทของเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่มีมูลค่าการส่งออกมากที่สุด ได้แก่ เสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ทำจากเส้นใยประดิษฐ์ เสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ทำจากฝ้าย และเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ทำจากสิ่งทอประเภทอื่นๆ โดยมีมูลค่าการส่งออก 324.9, 304.6, 231.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และมีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 16.3, 8.8 และ 11.9 ตามลำดับ

- **อาเซียน** การส่งออกสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มโดยรวมของไทยไปยังตลาดอาเซียนมีมูลค่าการส่งออก 1,024.0 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือมีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.7

สิ่งทอ ไทยมีมูลค่าการส่งออกสิ่งทอ 938.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือมีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.0 สิ่งทอที่มีมูลค่าการส่งออกมากที่สุด ได้แก่ ผ้าฝ้าย มีมูลค่าการส่งออก 375.0 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 15.0 ประเภทของผ้าฝ้ายที่มีมูลค่าในการส่งออกมากที่สุด คือ ผ้าฝ้ายที่ทำจากฝ้าย และผ้าฝ้ายที่ทำจากเส้นใยประดิษฐ์ มีมูลค่าในการส่งออก 168.7 และ 140.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.6 และ 21.8 ตามลำดับ

ตลาดส่งออกผ้าฝ้ายของไทยที่มีมูลค่าการส่งออกมากที่สุดได้แก่ ตลาดเวียดนาม รองลงมาคือ ลาว กัมพูชา สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย มีมูลค่าการส่งออก 82.17, 69.34, 47.32, 47.12 และ 46.69 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 22.19, 23.95, 27.20, (-11.21) และ 30.67 ตามลำดับ

นอกจากนี้ยังมีผลิตภัณฑ์สิ่งทออื่นๆ ที่สร้างมูลค่าในการส่งออกรองจากผ้าฝ้าย ได้แก่ เส้นใยประดิษฐ์ มีมูลค่าการส่งออก 181.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ มีอัตราการขยายตัวลดลงร้อยละ 3.6 รองลงมาคือ เส้นด้าย มีมูลค่าการส่งออก 154.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้น

ร้อยละ 8.9 (โดยเส้นด้ายที่มีมูลค่าการส่งออกมากที่สุดคือ เส้นด้ายที่ทำจากเส้นใยประดิษฐ์ มีมูลค่าการส่งออก 118.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.6)

เครื่องนุ่งห่ม ไทยมีมูลค่าการส่งออก 85.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือมีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.4 เครื่องนุ่งห่มที่มีมูลค่าส่งออกมากที่สุด ได้แก่ เสื้อผ้าสำเร็จรูป มีมูลค่าการส่งออก 76.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือมีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.7 โดยส่วนใหญ่จะเป็นการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ทำจากฝ้าย และสิ่งทออื่นๆ (สิ่งทออื่นๆ คือ สิ่งทอที่ไม่ถูกจัดอยู่ใน ฝ้าย เส้นใยประดิษฐ์ ไหม ขนสัตว์)

- **ญี่ปุ่น** มูลค่าการส่งออกสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มโดยรวมของไทยไปยังตลาดญี่ปุ่นมีมูลค่าทั้งสิ้น 470.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือมีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 23.4

สิ่งทอ ไทยมีมูลค่าการส่งออกสิ่งทอไปยังตลาดญี่ปุ่น 255.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 30.6 ประเภทของสิ่งทอที่มีมูลค่าในการส่งออกมากที่สุด คือ สิ่งทอประเภทอื่นๆ เส้นด้าย และเคหะสิ่งทอ มีมูลค่าการส่งออก 85.8, 58.8 และ 44.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 72.6, 14.2 และ 0.9 ตามลำดับ

เครื่องนุ่งห่ม มูลค่าการส่งออกเครื่องนุ่งห่มมีมูลค่า 214.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือมีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 15.8 ประเภทเครื่องนุ่งห่มที่มีมูลค่าการส่งออกมากที่สุดคือ เสื้อผ้าสำเร็จรูป มีมูลค่าการส่งออก 164.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือมีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.5 โดยส่วนใหญ่เป็นการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ทำจากฝ้าย และสิ่งทอประเภทอื่นๆ มีมูลค่าในการส่งออก 98.2 และ 31.0 ตามลำดับ มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.8 และ 21.6 ตามลำดับ

มูลค่าการส่งออกสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของไทย เดือนมกราคม - ธันวาคม 2551

มูลค่า : ล้านเหรียญสหรัฐ

รายการสินค้า	2548	2549	2550	อัตราการ ขยายตัว (%) 50/49	2550 (ม.ค.-ธ.ค.)	2551 (ม.ค.-ธ.ค.)	อัตราการ ขยายตัว (%) (ม.ค.-ธ.ค.) 51/50
สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	6,693.5	6,834.6	7,031.5	2.9	7,031.5	7,199.5	2.4
สิ่งทอ	3,224.5	3,289.3	3,599.6	9.4	3,599.6	3,694.3	2.6
1. ผ้าผืน	1,078.9	1,104.0	1,162.5	5.3	1,162.5	1,203.8	3.6
1.1 ผ้าผืนทำจากฝ้าย	396.9	427.5	454.7	6.4	454.7	438.0	3.7
1.2 ผ้าผืนทำจากใยประดิษฐ์	594.4	582.1	610.8	4.9	610.8	640.9	4.9
1.3 ผ้าผืนทำจากไหม	14.3	14.5	16.2	11.7	16.2	14.9	-8.0
1.4 ผ้าผืนทำจากวัสดุทออื่นๆ	73.3	80.0	80.7	0.9	80.7	110.0	36.3
2. ด้ายและเส้นใยประดิษฐ์	754.0	718.8	842.9	17.3	842.9	808.6	-4.1
2.1 ด้ายฝ้าย	150.2	138.6	166.7	20.3	166.7	164.2	-1.5
2.2 ด้ายเส้นใยประดิษฐ์	603.7	580.2	676.2	16.5	676.2	644.3	-4.7
3. เคหะสิ่งทอ	240.9	283.5	332.5	17.3	332.5	361.4	8.7
4. เส้นใยประดิษฐ์	443.6	450.5	520.1	15.4	520.1	495.4	-4.7
5. ผ้าปักและผ้าลูกไม้	117.3	137.0	134.7	-1.7	134.7	148.5	10.2
6. ตาข่ายจับปลา	66.7	78.3	81.4	4.0	81.4	85.6	5.2
7. ผ้าคลุมไหล่ ผ้าพันคอ	7.7	7.9	7.8	-1.3	7.8	8.0	2.6
8. ผ้าแบบสำหรับตัดเสื้อและผ้าที่จัดทำแล้ว	45.5	68.5	43.9	-35.9	43.9	54.4	23.9
9. สิ่งทออื่นๆ	470.0	440.8	473.8	7.5	473.8	528.4	11.5
เครื่องนุ่งห่ม	3,469.0	3,545.3	3,431.9	-3.2	3,431.9	3,505.2	2.1
1. เสื้อผ้าสำเร็จรูป	3,150.2	3,198.8	3,051.4	-4.6	3,051.4	3,088.4	1.2
1.1 เสื้อผ้าสำเร็จรูปทำจากฝ้าย	1,534.4	1,502.0	1,375.5	-8.4	1,375.5	1,346.8	-2.1
1.2 เสื้อผ้าสำเร็จรูปทำจากใยประดิษฐ์	764.9	819.9	800.7	-2.3	800.7	843.6	5.4
1.3 เสื้อผ้าสำเร็จรูปทำจากไหม	5.0	6.8	12.5	83.8	12.5	6.2	-50.4
1.4 เสื้อผ้าสำเร็จรูปทำจากขนสัตว์	58.1	58.5	58.6	0.2	58.6	69.8	19.1
1.5 เสื้อผ้าสำเร็จรูปทำจากวัสดุทออื่นๆ	542.3	555.7	558.1	0.4	558.1	561.9	0.6
1.6 เสื้อผ้าสำเร็จรูปเสื้อผ้าเด็กอ่อน	245.5	255.9	246.0	-3.9	246.0	260.4	5.9
2. เครื่องยกทรง รัดทรง และส่วนประกอบ	249.9	277.4	308.9	11.4	308.9	335.6	8.6
3. ถุงเท้าและถุงน่อง	59.4	58.3	60.2	3.3	60.2	66.3	10.1
4. ถุงมือผ้า	9.5	10.7	11.3	5.6	11.3	14.9	31.9

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร

2. การนำเข้า

สรุปมูลค่าการนำเข้า ไทยในมีมูลค่าการนำเข้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มปี 2551 รวมทั้งสิ้น 3,707.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 18.6 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปี 2550

สิ่งทอ มีมูลค่าการนำเข้า 3,172.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐ มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 17.8 ประเภทของสิ่งทอที่มีมูลค่าการนำเข้ามากที่สุด ได้แก่ ด้ายและเส้นใย มีมูลค่าการนำเข้า 1,599.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐ มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 27.5 โดยส่วนใหญ่เป็นการนำเข้าเส้นใยที่ใช้ในการทอ รองลงมา คือ ด้ายทอผ้าและด้ายเส้นเล็ก

ตลาดนำเข้าด้ายและด้ายเส้นใยที่ประเทศไทยมีมูลค่าการนำเข้ามากที่สุด ได้แก่ สหรัฐอเมริกา จีน ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย และไต้หวัน

สิ่งทอที่มีมูลค่าการนำเข้าที่รองลงมาจาก ด้ายและเส้นใย คือ ผ้าฝ้าย มีมูลค่าการนำเข้า 1,572.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.4 ประเภทของผ้าฝ้ายที่มีการนำเข้ามากที่สุด คือ ผ้าฝ้ายประเภทผ้าทออื่นๆ (ที่ไม่ถูกจัดอยู่ในผ้าทอด้วยไหม ขนสัตว์ ด้ายฝ้าย ใยสังเคราะห์และใยเทียม) รองลงมา คือ ผ้าทอด้วยใยสังเคราะห์และใยเทียม

สำหรับตลาดนำเข้าผ้าฝ้ายที่มีมูลค่าการนำเข้ามากที่สุดได้แก่ จีน ไต้หวัน ญี่ปุ่น ฮองกง และเกาหลีใต้

เครื่องนุ่งห่ม มีมูลค่าการนำเข้า 534.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐ มีอัตราการขยายตัวจากการนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 23.3 เครื่องนุ่งห่มที่มีมูลค่าการนำเข้ามากที่สุด ได้แก่ เสื้อผ้าสำเร็จรูป มีมูลค่า 287.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 15.6 ประเภทของเครื่องนุ่งห่มที่มีมูลค่าการนำเข้ามากที่สุด ได้แก่ ชุดชั้นในและเสื้อคลุม โดยเฉพาะชุดชั้นในและเสื้อคลุมของสตรีและเด็กหญิง รองลงมาคือ กางเกง กระโปรงรวมถึงเครื่องแต่งตัว และเสื้อเชิ้ต เบลาส์ มีมูลค่านำเข้า 100.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.2

ตลาดนำเข้าเครื่องนุ่งห่มที่ไทยมีมูลค่าการนำเข้ามากที่สุดได้แก่ ตลาดจีน รองลงมาคือ ฮองกง อิตาลี ญี่ปุ่นและอินโดนีเซีย

มูลค่าการนำเข้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของไทย เดือนมกราคม - ธันวาคม 2551

มูลค่า : ล้านเหรียญสหรัฐ

รายการสินค้า	2548	2549	2550	อัตราการขยายตัว (%) 50/49	2550 (ม.ค.-ธ.ค.)	2551 (ม.ค.-ธ.ค.)	อัตราการขยายตัว (%) (ม.ค.-ธ.ค.) 51/50
สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	2,930.7	2,974.5	3,126.3	5.1	3,126.3	3,707.3	18.6
สิ่งทอ	2,637.3	2,624.9	2,692.5	2.6	2,692.5	3,172.4	17.8
1. ค้ายและเส้นใย	1,297.9	1,256.4	1,254.7	-0.1	1,254.7	1,599.9	27.5
1.1 เส้นใยใช้ในการทอ	760.1	698.2	680.2	-2.6	680.2	898.5	32.1
1.2 ค้ายทอผ้าและค้ายเส้นเล็ก	439.1	455.9	468.5	2.8	468.5	576.2	23.0
1.3 วัตถุทออื่น ๆ	98.8	102.3	106.0	3.6	106.0	125.3	18.2
2. ผ้าผืน	1,339.4	1,368.5	1,437.8	5.1	1,437.8	1,572.5	9.4
2.1 ผ้าทอด้วยไหม	4.1	3.6	4.4	22.2	4.4	4.6	4.5
2.2 ผ้าทอด้วยขนสัตว์	33.0	26.6	32.9	23.7	32.9	29.3	-10.9
2.3 ผ้าทอด้วยค้ายฝ้าย	302.5	287.6	292.6	1.7	292.6	312.0	6.6
2.4 ผ้าทอด้วยใยสังเคราะห์และใยเทียม	304.8	313.0	306.7	-2.0	306.7	332.5	8.4
2.5 ผ้าทออื่น ๆ	694.6	737.7	801.1	8.6	801.1	894.2	11.6
เครื่องนุ่งห่ม	293.4	349.6	433.8	24.1	433.8	534.9	23.3
3. เสื้อผ้าสำเร็จรูป	148.3	200.0	248.6	24.3	248.6	287.3	15.6
3.1 สูท	1.5	4.8	3.1	-35.4	3.1	2.9	6.5
3.1.1 สูทบุรุษและเด็กชาย	0.9	2.5	2.2	-12.0	2.2	1.6	27.3
3.1.2 สูทสตรีและเด็กหญิง	0.6	2.2	0.9	-59.1	0.9	1.3	44.4
3.2 เชิ้ต/เบลลาตี	20.1	32.5	45.6	40.3	45.6	54.4	19.3
3.2.1 เชิ้ต/เบลลาตีบุรุษและเด็กชาย	7.7	14.5	15.4	6.2	15.4	19.0	23.4
3.2.2 เชิ้ต/เบลลาตีสตรีและเด็กหญิง	12.4	18.0	30.1	67.2	30.1	35.4	17.6
3.3 แจ็กเก็ตและเสื้อเบลเซอร์	6.4	9.8	12.1	23.5	12.1	16.2	33.9
3.3.1 แจ็กเก็ตและเสื้อเบลเซอร์ของบุรุษและเด็กชาย	2.2	3.4	4.8	41.2	4.8	5.5	14.6
3.3.2 แจ็กเก็ตและเสื้อเบลเซอร์ของสตรีและเด็กหญิง	4.2	6.4	7.3	14.1	7.3	10.6	45.2
3.4 กางเกง กระโปรงและเครื่องแต่งตัว	32.3	45.1	57.3	27.1	57.3	65.2	13.8
3.4.1 กางเกง และเครื่องแต่งตัวของบุรุษและเด็กชาย	7.2	11.6	14.3	23.3	14.3	16.5	15.4
3.4.2 กระโปรงและเครื่องแต่งตัวของสตรีและเด็กหญิง	25.1	33.5	43.0	28.4	43.0	48.8	13.5
3.5 ชุดชั้นในและเสื้อคลุม	63.6	73.4	94.4	28.6	94.4	100.3	6.2
3.5.1 ชุดชั้นในและเสื้อคลุมของบุรุษและเด็กชาย	1.1	1.6	2.3	43.8	2.3	2.7	17.4
3.5.2 ชุดชั้นในและเสื้อคลุมของสตรีและเด็กหญิง	62.5	71.8	92.1	28.3	92.1	97.5	5.9
3.6 เสื้อผ้าอื่น ๆ	24.4	34.5	36.1	4.6	36.1	48.4	34.1
3.6.1 ชุดนอนของบุรุษและเด็กชาย	0.0	0.1	0.2	100.0	0.2	0.1	-50.0
3.6.2 ชุดนอนของสตรีและเด็กหญิง	0.4	0.4	0.8	100.0	0.8	1.3	62.5
3.6.3 เสื้อผ้าอื่น ๆ	24.0	34.1	35.1	2.9	35.1	47.0	33.9
4. ผลิตภัณฑ์สิ่งทออื่น ๆ	145.1	149.6	185.2	23.8	185.2	247.6	33.7

3. จำนวนโรงงานที่จดทะเบียน

จำนวนโรงงานและแรงงานที่จดทะเบียน : 2551

จากจำนวนโรงงานที่จดทะเบียนของกรมโรงงาน ในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ในปี 2551 มีจำนวนโรงงานที่ประกอบกิจการใหม่หรือตั้งโรงงานใหม่ มีจำนวนทั้งสิ้น 110 โรงงาน มีจำนวนแรงงานทั้งสิ้น 17,496 คน ประเภทของจำนวนโรงงานที่มีการตั้งใหม่มากที่สุดคือ โรงงานผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป มีจำนวน 41 โรงงาน และมีจำนวนคนงาน 11,918 คน รองลงมาคือ ถักผ้า มีจำนวน 22 โรงงาน ทอผ้า 14 โรงงาน และผลิตเส้นใยที่ทำจากวัสดุเส้นใยที่ไม่ใช่แล้ว มีจำนวน 6 โรงงาน โดยมีจำนวนแรงงาน 2,783, 303 และ 47 คน ตามลำดับ

โรงงานที่ขยายกิจการมีจำนวน 25 โรงงาน และมีแรงงาน 8,544 คน โดยโรงงานที่มีการขยายกิจการมากที่สุด ได้แก่ ผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป มี 10 โรงงาน และมีจำนวนคนงาน 5,963 คน รองลงมาคือ โรงงานทอผ้า มีจำนวน 4 โรงงาน โรงงานเส้นใยและปั่นด้ายรวมถึงโรงงานฟอกย้อม มีจำนวน 3 โรงงาน โดยมีจำนวนแรงงาน 903, 341 และ 588 คน ตามลำดับ

โรงงานที่ยกเลิกกิจการมีทั้งสิ้น 118 โรงงาน มีจำนวนแรงงาน 12,368 คน โดยส่วนมากเป็นโรงงานผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป จำนวน 72 โรงงาน และมีแรงงาน 8,357 คน รองลงมาคือ โรงงานทอผ้า 14 โรงงาน โรงงานถักผ้า 12 โรงงาน และโรงงานเคหะสิ่งทอ 8 โรงงาน โดยมีจำนวนแรงงาน 690, 2,010 และ 484 คน ตามลำดับ

จากข้อมูลจำนวนโรงงานในข้างต้นจะเห็นได้ว่า ในปี 2551 จำนวนโรงงานที่ประกอบกิจการใหม่ และโรงงานที่ยกเลิกกิจการมีจำนวนค่อนข้างสูง หากพิจารณาการประกอบกิจการใหม่จะพบว่า มีโรงงานที่ผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปร้อยละ 38 และมีจำนวนแรงงานคิดเป็นร้อยละ 69 ของโรงงานที่ประกอบกิจการใหม่ เมื่อเทียบโรงงานเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ยกเลิกกิจการมีอยู่ร้อยละ 61 และมีจำนวนแรงงานที่ถูกเลิกจ้างร้อยละ 69 ซึ่งถือว่าอยู่ในอัตราค่อนข้างสูง

จำนวนโรงงานและแรงงาน ที่จดทะเบียน ในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

จำแนกตาม ลักษณะการดำเนินงาน : 2551

ประเภทโรงงาน	จำนวนโรงงาน	จำนวนแรงงาน
ประกอบกิจการใหม่	110	17,496
- เส้นใย, ปั่นด้าย	5	916
- ทอผ้า	14	303
- ฟอกย้อม	2	52
- พิมพ์ผ้า	1	6
- เคหะสิ่งทอ	5	722
- การทำผลิตภัณฑ์จากผ้าใบ เช่น เต็นท์	1	39
- ปีกลวดลาย	5	123
- ถักผ้า	22	2,783
- พรอม	3	317
- ตาข่าย แห อวน	1	97
- การทำวัสดุจากเส้นใย เช่น เบาะ นวม	3	117
- การผลิตเส้นใยที่ทำจากวัสดุ เส้นใยที่ไม่ใช่แล้ว	6	47
- เสื้อผ้าสำเร็จรูป	41	11,918
- หมวก	1	56
ขยายกิจการ	25	8,544
- เส้นใยและปั่นด้าย	3	341
- ทอผ้า	4	903
- ฟอกย้อม	3	588
- พิมพ์ผ้า	1	75
- เคหะสิ่งทอ	1	344
- ถักผ้า	1	55
- การทำผลิตภัณฑ์จากผ้าใบ เช่น เต็นท์	1	186
- เสื้อผ้าสำเร็จรูป	10	5,963
- หมวก	1	89

จำนวนโรงงานและแรงงาน ที่จดทะเบียน ในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม
จำแนกตาม ลักษณะการดำเนินงาน : 2551 (ต่อ)

ประเภทโรงงาน	จำนวนโรงงาน	จำนวนแรงงาน
ยกเลิกกิจการ	118	12,368
- เส้นใยและปั่นด้าย	5	508
- ทอผ้า	14	690
- ฟอกย้อม	2	139
- พิมพ์ผ้า	2	74
- เคหะสิ่งทอ	8	484
- ปีกลวดลาย	1	43
- ถักผ้า	12	2,010
- การผลิตเส้นใยที่ทำจากวัสดุเส้นใยที่ไม่ใช่แล้ว	1	7
- เสื้อผ้าสำเร็จรูป	72	8,357
- หมวก	1	56

ที่มา : กรมโรงงานอุตสาหกรรม, กระทรวงอุตสาหกรรม

4. การขอรับการส่งเสริมการลงทุน

สถานประกอบการในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ที่ได้รับการอนุมัติให้ส่งเสริมการลงทุนจาก BOI (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน) ในปี 2551 มีจำนวนสถานประกอบการทั้งสิ้น 29 สถานประกอบการ ประกอบด้วย โรงงานเสื้อผ้าสำเร็จรูป 12 โรงงาน เคหะสิ่งทอ 5 โรงงาน ผลิตเส้นด้าย 4 โรงงาน ผลิตส่วนประกอบหรือตกแต่งเครื่องนุ่งห่ม 3 โรงงาน ผลิตเส้นใย ผ้าถัก-ทอ ผ้าฝ้ายประเภทละ 2 โรงงาน และย้อม 1 โรงงาน แต่มี 2 โรงงานที่ได้รับการอนุมัติ ให้มีการส่งเสริมการลงทุนในการผลิตทั้ง 2 ประเภท

จะเห็นได้ว่าสถานประกอบการที่ได้รับการอนุมัติส่งเสริมการลงทุนนั้น โดยส่วนใหญ่จะเป็นกิจการการผลิตขนาดใหญ่ มีการผลิตอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลาง

**รายชื่อสถานประกอบการอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม
ที่ได้รับอนุมัติให้มีการส่งเสริมการลงทุน : มกราคม – ธันวาคม 2551**

ลำดับ	บริษัท	การประกอบกิจการ (ผลิตภัณฑ์)	ที่ตั้ง (จังหวัด)
	Fiber		
1	เทชิน (ประเทศไทย) จำกัด	- Dope Dyed Polyester Staple Fiber	จ. พระนครศรีอยุธยา
2	ไทยเรยอน จำกัด (มหาชน)	- Viscose Staple Fiber	จ. อุบลราชธานี
	Yarn		
3	ไทย อาซาฮี คาเซอิ สแปนเด็กซ์ จำกัด	- Spandex	จ. ชลบุรี
4	ลัคกี้ สปินนิ่ง จำกัด	- Yarn	จ. สิงห์บุรี
5	อินโดรามา โสลดิงส์ จำกัด	- Worsted wool yarn	จ. ลพบุรี
6	เฟลเทค แมนูแฟกเจอร์ริง จำกัด	- Carpet Yarn	จ. ชลบุรี
	Knitting – Weaving		
7	เอส ที บี เท็กซ์ไทล์ อินดัสตรี จำกัด	- Knitting - Weaving	จ. ชลบุรี
8	จอร์จี่ แอนด์ ลูก จำกัด*	- Knitting	จ. เชียงใหม่
	Fabric		
9	อาอุนเอ (ไทยแลนด์) จำกัด	- Woven Fabric	จ. ระยอง
10	ฮิวอี้ จำกัด	- Non Woven Fabric	จ. ชลบุรี
	Dyed		
11	แอตแลนติก มิลล์ (ประเทศไทย) จำกัด	- Dyed Fabric (Denim)	จ.สมุทรสาคร
	Garment		
12	นันทยางการ์เมนท์	- Garment	จ. พิจิตร
13	นันทยางการ์เมนท์	- Garment	จ. อ่างทอง
14	เวอร์เท็กซ์ แอพarel จำกัด	- Garment	จ. อุบลราชธานี
15	เฟรนช์ แลงเจอร์ ดีเวลลอปเม้นท์ (ประเทศไทย) จำกัด	- Garment	จ. บุรีรัมย์

**รายชื่อสถานประกอบการอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม
ที่ได้รับอนุมัติให้มีการส่งเสริมการลงทุน : มกราคม – ธันวาคม 2551 (ต่อ)**

ลำดับ	บริษัท	การประกอบกิจการ (ผลิตภัณฑ์)	ที่ตั้ง (จังหวัด)
Garment			
16	อีสต์ บอร์ด อินดัสตรี จำกัด	- Garment	จ. นครราชสีมา
17	เอช บี ไอ แมนูแฟคเจอร์ริง (ประเทศไทย) จำกัด	- Garment	จ. สุรินทร์
18	เอสเอสเค นิตแวร์ จำกัด	- Garment	จ. ชัยภูมิ
19	นางสุดาพร จันทมนทล	- Garment	จ. ตาก
20	ไนซ์ แอพพาวเรล จำกัด	- Garment	จ. ขอนแก่น
21	ไทย เจ. เพรส จำกัด	- Garment	จ. ปราจีนบุรี
	จอร์จี่ แอนด์ ลู จำกัด*	- Garment	จ. เชียงใหม่
22	ครีเอชั่น แทมมารีน จำกัด**	- Garment	จ. เชียงใหม่
Home Textile			
	ครีเอชั่น แทมมารีน จำกัด**	- Home Textile	จ. เชียงใหม่
23	ซิงเท็กซ์ โฮม แฟชั่น จำกัด	- Bed Cover Cloth - Curtain - Honey Comb Curtain	จ. ชลบุรี
24	โป-โป จำกัด	- Carpet	จ. ศรีสะเกษ
25	แซนเดอร์ส เอเชีย (ประเทศไทย) จำกัด	- Home Textile	จ. ปทุมธานี
26	ฝืนอาม เท็กไทล์ จำกัด	- Home Textile	จ. อุดรธานี
Garment Component			
27	แกรนด์สตาร์ อินดัสตรี จำกัด	- Garment Component	จ. ปราจีนบุรี
28	ไทยทาคเคอะเลซ จำกัด	- Lace Clothes	จ. ปราจีนบุรี
29	โบการ์ท การ์เม้นท์ (ประเทศไทย) จำกัด	- Knitted Lace	จ. ปราจีนบุรี

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI)

5. Hot Issue

ในประเทศ

- **ประเทศจีน - เวียดนาม สวมสิทธิสินค้าไทย**

มีการตรวจพบว่ามีสินค้าจากประเทศจีนและเวียดนาม ถูกตัดสิทธิหรือถูกเก็บภาษี มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด แอบอ้างสวมสิทธิใช้แหล่งกำเนิดสินค้าไทยเพื่อส่งออกสินค้าไปตลาด สหภาพยุโรปเพื่อแลกกับการได้รับสิทธิพิเศษทางภาษี

การแอบอ้างสวมสิทธินี้ได้เกิดขึ้นกับอุตสาหกรรมรถจักรยานในประเทศไทย โดย ประเทศเยอรมนีร้องเรียนให้ไทยตรวจสอบแหล่งกำเนิดผลิตภัณฑ์จักรยานจากไทย ซึ่งสงสัยว่าเป็นการ นำเข้าจากจีนหรือเวียดนาม เพื่อมาใช้สิทธิด้านภาษีที่ต่ำกว่าเพื่อส่งออกเข้าสู่สหภาพยุโรป เพราะก่อนหน้านี้ยังได้ตรวจพบและถอนการนำเข้ารถยนต์ของที่ส่งออกจากไทยไปแล้ว มูลค่า 20 ล้านดอลลาร์ เพราะพบว่ามีส่วนส่วนใหญ่มีแหล่งสินค้านำเข้าจากจีนและเวียดนามเกินกำหนด จึงมี บทลงโทษให้เพิ่มการเรียกเก็บภาษีนำเข้าเป็น 46%

เพื่อเป็นการป้องกันการถูกสวมสิทธิหรือแอบอ้างแหล่งกำเนิดสินค้าไทย ที่อาจมี ผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของไทยในอนาคต (ซึ่งไทยมีมูลค่าการ ส่งออกสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไปยังประเทศเยอรมนีเป็นอันดับ 3 รองจากตลาดสหรัฐอเมริกาและ ญี่ปุ่น)

ดังนั้นผู้ส่งออกสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของไทยควรเพิ่มความระมัดระวังในการจัดข้อมูล แหล่งกำเนิดสินค้าให้ตรงตามข้อกำหนดของประเทศผู้นำเข้า โดยเฉพาะตลาดส่งออกในกลุ่มประเทศ สหภาพยุโรป และสหรัฐอเมริกา ที่ให้สิทธิพิเศษทางการค้ายกเว้นการเก็บภาษีนำเข้ากับไทย ได้เพิ่ม ความเข้มงวดตรวจสอบแหล่งกำเนิดสินค้าที่นำเข้าจากไทยมากขึ้น

- **เพิ่มช่องทางการขยายตลาดใหม่ในตลาดรัสเซีย**

จากการส่งออกของไทยไปยัง 4 ตลาดหลักประกอบด้วย สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น สหภาพ ยุโรป และอาเซียนเริ่มเข้าสู่ภาวะถดถอยอย่างชัดเจนเห็นได้จากตัวเลขเดือนธันวาคม 2551 ที่ขยายตัว ลดลง เป็นเหตุผลให้ภาครัฐและเอกชนของไทยต้องเร่งหาตลาดใหม่ชัดเจน หนึ่งในนั้นคือตลาดรัสเซีย ที่สินค้าไทยยังมีโอกาสขยายตัวได้อีกมาก

นายพงษ์ศักดิ์ วัชรนุกุลเกียรติ เลขาธิการสภาธุรกิจไทย-รัสเซีย กล่าวว่า ตลาดรัสเซีย ถือเป็นตลาดใหม่ที่มีศักยภาพของไทย เนื่องจากรัสเซียมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ทั้งน้ำมัน ป่า ไม้ เหล็ก และแร่ธาตุต่างๆ และได้เริ่มพัฒนาเชิงพาณิชย์ ทำให้มีรายได้เข้าประเทศมหาศาล ส่งผล

เศรษฐกิจรัสเซียขยายตัวต่อเนื่อง โดยในปี 2551 มีอัตราการขยายตัวถึง 7% ปัจจุบันรัสเซียเป็นประเทศที่มีทุนสำรองระหว่างประเทศมากเป็นอันดับ 3 รองจากจีนและญี่ปุ่น ประชาชนมีกำลังซื้อสูง ขณะที่วิกฤติทางการเงินของ อุปสรรคทางการค้าของไทยกับรัสเซียที่ผ่านมา นอกจากความสนใจของภาคธุรกิจไทยในตลาดนี้ มีน้อยแล้ว ยังมีปัญหาด้านภาษา ระบบการเงิน ความไม่เข้าใจวัฒนธรรม ความเป็นอยู่ การขาดความไม่ไว้วางใจกัน ภาครัฐมีงบประมาณส่งเสริมการทำตลาดค่อนข้างน้อย แต่โดยข้อเท็จจริงแล้วชาวรัสเซียรู้จัก และให้ความนิยมสินค้าไทยมานานแล้ว ขณะที่ชาวรัสเซียรู้จักเมืองไทยดีจากสื่อตะวันตก ทำให้ในปัจจุบันชาวรัสเซียนิยมมาท่องเที่ยวประเทศไทยเป็นอันดับ 1 ของการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศ โดยในปี 2550 ชาวรัสเซียเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยประมาณ 9.7 หมื่นคน และในปี 2551 ล่าสุดเข้ามาถึง 2 แสนคนหรือเพิ่มขึ้นกว่าเท่าตัว ซึ่งรัสเซียเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูง อีกทั้งปัจจุบันชาวรัสเซียยังได้เข้ามาซื้อบ้านพักตากอากาศในแถบหัวหิน และมาร่วมลงทุนด้านโรงแรมแถวเกาะสมุยด้วย ซึ่งหากไทยสามารถดึงรัสเซียมาลงทุนในไทยได้เพิ่มขึ้นในธุรกิจอื่นๆ ก็จะเป็นช่องทางในการส่งออกสินค้ากลับไปขายยังรัสเซียได้เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งสินค้าอุปโภค-บริโภคในกลุ่มปัจจัยสี่มีแนวโน้มที่สดใส อาทิ อาหาร เสื้อผ้า เครื่องประดับ ตกแต่งบ้าน พรม ผ้าปูโต๊ะ เฟอร์นิเจอร์ เครื่องมือแพทย์ เป็นต้น เนื่องจากสินค้าเหล่านี้รัสเซียผลิตได้ไม่เพียงพอกับความต้องการ

ซึ่งขณะนี้ได้มีบริษัทเอกชนรายใหญ่ของไทยได้เข้าไปลงทุนในรัสเซียแล้วหลายบริษัท อาทิ บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด(มหาชน) หรือซีพีเอฟ เข้าไปลงทุนฟาร์มสุกร และโรงงานอาหารสัตว์ บริษัท อิตาเลียนไทย จำกัด(มหาชน) ได้สัมปทานลงทุนด้านเหมืองแร่ เครื่องสูบน้ำ นำเข้าแร่เหล็ก และเหล็กสำเร็จรูปมาริคร์ออน บริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) นำเข้าวัตถุดิบด้านต่างๆ มาผลิตในไทย รวมถึงส่งวัสดุก่อสร้างไปจำหน่าย เป็นต้น

- **การ์เมนต์ไทย ยอดคำสั่งซื้อยังสดใส**

นายชวลิต นิ้มละออ กรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัท โอเรียนตอล การ์เมนต์ จำกัด ผู้ผลิตและส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปให้กับแบรนด์ชั้นนำของโลก ได้กล่าวถึงสถานการณ์คำสั่งซื้อหรือออเดอร์จากต่างประเทศภายใต้สถานการณ์วิกฤติเศรษฐกิจโลกที่เกิดขึ้นในเวลานี้ว่า บริษัทไม่ได้รับผลกระทบมากนัก โดยขณะนี้ออเดอร์จากลูกค้าประจำได้เต็มกำลังการผลิตไปจนถึงครึ่งแรกของปีนี้แล้ว แม้ลูกค้าบางรายจะลดปริมาณออเดอร์ลงตามภาวะเศรษฐกิจของตลาดปลายทาง แต่ลูกค้าบางรายก็ได้เพิ่มออเดอร์เข้ามา ดังนั้นในภาพรวมจึงถือว่าออเดอร์ของบริษัทในครึ่งแรกอยู่ในภาวะที่ทรงตัวเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ส่วนในครึ่งปีหลัง แม้จะยังไม่มียอเดอร์อย่างเป็นทางการ

แต่ลูกค้าส่วนใหญ่ได้ยืนยันด้วยวาจาว่าจะยังคงออเดอร์ในปริมาณระดับเดียวกับที่เคยสั่งซื้อทุกปี ซึ่งได้สร้างความมั่นใจให้กับบริษัทในการผลิตและการจ้างคนงานมากขึ้น

นายชวลิต กล่าวอีกว่า แม้ออร์เดอร์จากลูกค้าสามารถสร้างความมั่นใจให้กับบริษัทระดับหนึ่ง แต่จากสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและยังไม่น่าไว้วางใจ บริษัทและลูกค้าจะได้ประสานการทำงานกันอย่างใกล้ชิดเพื่อฝ่าวิกฤตครั้งนี้ไปได้กัน อย่างไรก็ตามจากวิกฤตเศรษฐกิจครั้งนี้ยอมรับว่าลูกค้าส่วนหนึ่งเริ่มขอชะลอจ่ายเงินค่าสินค้า แต่ถึงขั้นไม่จ่ายเงินยังไม่ปัญหาเกิดขึ้น

ทั้งนี้จากธุรกิจของบริษัทที่ยังไปได้ดี ในปีนี้ได้ตั้งเป้ายอดขายไว้ที่ประมาณ 1,000 ล้านบาท ซึ่งเป็นตัวเลขระดับเดียวกับยอดขายในปีที่ผ่านมา ปัจจุบันตลาดหลักของบริษัทอยู่ที่สหภาพยุโรป(อียู) สหรัฐอเมริกา และเอเชีย(ญี่ปุ่นและประเทศอื่นๆ) สัดส่วน 35, 35 และ 30% ตามลำดับ

โดยสินค้าที่ผลิตเป็นเสื้อผ้าสำหรับบุรุษ สตรี และเด็ก โดยมีกำลังการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปทุกประเภท เช่น เสื้อแจ็กเกต เสื้อโค้ต โอเวอร์โค้ต และเสื้อผ้าชุดกีฬา ในปี 2551 ที่ผ่านมามีประมาณ 5.5 ล้านตัว แบรนด์ที่ผลิตและส่งออก อาทิ Adidas, Tommy-Hifiger, Columbia, Polo Ralph Lauren, Next และ Textura เป็นต้น

ส่วนด้านโรงงานผลิตของบริษัทปัจจุบันมี 3 โรงงาน คือที่เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ 1 โรง และที่จังหวัดชัยภูมิอีก 2 โรง คนงานรวมทั้งสิ้นประมาณ 1,700 คน ในปีนี้ บริษัทมีแผนที่จะขยายพื้นที่และเครื่องจักรของโรงงานที่จังหวัดชัยภูมิในช่วงครึ่งปีหลัง โดยจะใช้งบลงทุนอีกประมาณ 10-20 ล้านบาท เพิ่มการจ้างงานอีกอย่างน้อย 600 คน ซึ่งจะทำให้ในอนาคตกำลังการผลิตของบริษัทจะเพิ่มขึ้นเป็น 6 ล้านตัว/ปี

- **ผลงานวิจัย ผ้าไหมแห้งไฟด้วยเทคโนโลยีพลาสมา**

นักวิจัยจากศูนย์วิจัยฟิสิกส์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้เสนองานวิจัยผ้าไหมแห้งไฟด้วยเทคโนโลยีพลาสมา

ซึ่งปัจจุบันการผลิตผ้าที่มีคุณสมบัติไหมแห้งไฟ ส่วนใหญ่ใช้เทคนิคที่เรียกว่า การจุ่ม-อัด-อบแห้ง (Pad-dry) วิธีนี้จะใช้สารเคมีต่างๆ ในการเพิ่มคุณสมบัติในการไหมแห้งไฟ ผ้าที่ได้จะค่อนข้างแข็ง สวมใส่ไม่สบาย

ทีมวิจัยจากหน่วยวิจัยเทคโนโลยีพลาสมา ประกอบด้วย คุณสมฤทัย ต้นมา และคุณชาญชัย อุโมงโน ได้ร่วมกันพัฒนาผ้าไหมแห้งไฟหรือผ้าไหมที่ป้องกันการลุกลามไฟด้วยเทคโนโลยี

พลาสติก ซึ่งผ้าไหมที่ผ่านการประยุกต์ด้วยเทคโนโลยีพลาสติก มีคุณสมบัติทนไฟได้ในระดับหนึ่ง ที่สำคัญจะไม่มีการลุกลามไฟ และยังคงความนุ่ม ไม่แข็งกระด้าง สวมใส่สบาย ระบายอากาศได้ดี ยังคงสภาพเหมือนกับผ้าไหมธรรมชาติ และคงทนต่อการซักล้างได้

นับเป็นข้อได้เปรียบอย่างมากเมื่อเปรียบเทียบกับวิธีการผลิตผ้ากันไฟด้วยวิธีทั่วไป อีกทั้งเทคโนโลยีพลาสติกนับได้ว่าเป็นเทคโนโลยีสะอาด ปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อม จึงเป็นอีกเทคโนโลยีทางเลือกหนึ่งที่น่าสนใจสำหรับยุคปัจจุบันและความก้าวหน้าในอนาคตด้วยและยังเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มมูลค่าให้กับผ้าไหมไทย

ต่างประเทศ

- **ความต้องการใช้ฝ้ายในตลาดโลกมีแนวโน้มลดลง**

ในปี 2008/09 ได้มีการคาดการณ์ถึงความต้องการการใช้ฝ้ายในตลาดโลกประมาณ 24.5 ล้านตัน ซึ่งลดลงประมาณ 7% จากปี 2007/08 ซึ่งเป็นการคาดการณ์ราคาโดย Cotton Outlook เช่นเดียวกันกับ ประเทศจีนที่ได้มีการส่งสัญญาณความต้องการใช้ฝ้ายในประเทศลดลง โดยคาดว่าจะลดลงประมาณ 9.8 ล้านตัน เนื่องจากประเทศจีน เป็นประเทศที่มีการใช้ฝ้ายมากที่สุดประมาณ 40% ของปริมาณการใช้ทั้งหมดของโลก รองลงมาคือ ประเทศอินเดีย และปากีสถาน ที่มีความต้องการใช้ฝ้ายลดลงเช่นเดียวกัน

- **กฎหมายคุ้มครองเสื้อผ้าเด็กในประเทศสหรัฐอเมริกา**

ภายใต้กฎการคุ้มครองสำหรับผู้บริโภคของสหรัฐอเมริกา ที่ได้ออกกฎหมายคุ้มครองเสื้อผ้าเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 12 ปี ในการหลีกเลี่ยงสารพิษ ได้แก่ สารตะกั่วและสารพาราเทท ที่จะเป็นอันตรายต่อเด็ก

ข้อบังคับนี้ได้เสนอต่อสภากรองเกรสเมื่อปลายปีที่ผ่านมา และมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2552 ไม่เพียงแต่เสื้อผ้าเด็กที่ได้รับผลกระทบเท่านั้น ของเล่นเด็กยังถูกรวมอยู่ในข้อบังคับนี้ด้วย

ซึ่งผู้นำเข้าและผู้ค้าปลีกเสื้อผ้ารวมทั้งของเล่นเด็กในสหรัฐฯ ต่างไม่พอใจกับมาตรการทดสอบสินค้าก่อนที่จะมีกสนนำเข้า ในที่สินค้าอยู่ระหว่างการนำเข้า ซึ่งจะต้องผ่านการทดสอบสินค้าก่อน

ถึงแม้จะมีมาตรการผ่อนปรนแล้วบางส่วนให้กับกลุ่มผู้นำเข้าและผู้ค้าปลีก และได้มีการยกเว้นให้สำหรับเสื้อผ้าและของเล่นที่ทำมาจากธรรมชาติ ซึ่งกฎดังกล่าวได้กระตุ้นให้ผู้บริโภคใช้ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากธรรมชาติมากยิ่งขึ้น

- การประยุกต์ใช้นวัตกรรมสิ่งทอที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อการผลิตเส้นด้ายในล่อน บริษัท Nilit ได้ผลิตเส้นด้ายในล่อน โดยการประยุกต์ใช้นวัตกรรมสิ่งทอที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยใช้เส้นใยโพลีเมอร์ที่ใช้แล้ว มาผลิตเป็นเสื้อผ้าที่ไร้ตะเข็บและถุงน่อง ซึ่งการผลิตด้ายในล่อนประเภทนี้จะมีส่วนผสมระหว่างโพลีเอสเตอร์รีไซเคิล 90 % และโพลีเอสเตอร์ที่มีคุณสมบัติพิเศษสำหรับยืดหยุ่น 10% ซึ่งจะทำให้ได้เส้นด้ายที่ให้สีสม่ำเสมอ ซึ่งเหมาะสมต่อการผลิตเสื้อผ้าไร้ตะเข็บและถุงน่อง รวมถึงการนำไปพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์อื่นๆ ในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

6. สรุปผลความคิดเห็นของผู้ประกอบการ :

อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม เดือนมกราคม 2552

สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ ได้จัดทำแบบสอบถามเพื่อประเมินความคิดเห็นของผู้ประกอบการจากวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งถือได้ว่าเป็นตลาดส่งออกหลักที่สำคัญที่สร้างมูลค่าในอันดับแรกของไทย และอาจส่งผลกระทบต่อตลาดอื่นๆ ของไทย เช่นเดียวกัน เพื่อให้ทางภาครัฐบาลและภาคเอกชนทราบถึงความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อสถานการณ์ดังกล่าว จากการสำรวจสรุปได้ว่า

1. ประเภทของโรงงาน

ประเภทของโรงงานที่ตอบแบบสอบถามโดยส่วนใหญ่ร้อยละ 15 เป็นโรงงานผลิตปั่นด้าย รองลงมาคือ โรงงานทอผ้า คิดเป็นร้อยละ 12 โรงงานผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปและธุรกิจอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมสิ่งทอ (ได้แก่ ผู้จัดจำหน่าย ตัวแทนการค้า ตัวแทนจำหน่ายสารเคมีในอุตสาหกรรมสิ่งทอ) มีอัตราร้อยละที่เท่ากันคือร้อยละ 11

และนอกจากนี้ยังมีโรงงานเส้นใย ถักผ้า ผ้าไม่ทอ ย้อมเส้นด้าย ฟอกย้อมและตกแต่งสิ่งทอ รวมกันแล้วคิดเป็นร้อยละ 18 และโรงงานที่ผลิต 2 ประเภทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 33

2. ขนาดของธุรกิจ

โดยส่วนใหญ่เป็น **ธุรกิจขนาดใหญ่** คิดเป็นร้อยละ 53 รองลงมาคือ **ธุรกิจขนาดเล็ก** ร้อยละ 24 และ **ธุรกิจขนาดกลาง** ร้อยละ 23 ตามลำดับ

3. ประเภทของธุรกิจ

โดยส่วนใหญ่ร้อยละ 38 จะผลิตเพื่อจำหน่ายให้กับลูกค้าภายในประเทศ และจำหน่ายให้ลูกค้าต่างประเทศ รองลงมาได้แก่ ผลิตเพื่อจำหน่ายให้ลูกค้าภายในประเทศเพียงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 14 และผลิตเพื่อจำหน่ายให้กับลูกค้าต่างประเทศเพียงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 10

และนอกจากนี้ยังมีโรงงานที่มีการผลิตพร้อมเป็นผู้ค้าส่ง ผลิตพร้อมเป็นผู้ค้าปลีก ผลิตพร้อมเป็นผู้ค้าส่งและปลีก ซึ่มาขายไป ที่ทำธุรกิจตั้งแต่ 2 ประเภทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 38

สำหรับประเภทของธุรกิจที่ผลิตจำหน่ายหรือส่งออกไปยังต่างประเทศ โดยส่วนใหญ่จะเป็นตลาดสหรัฐอเมริกา คิดเป็นร้อยละ 10 รองลงมาได้แก่ ตลาดญี่ปุ่น ร้อยละ 9 และมีการส่งออกไปตลาดสหรัฐฯ อาเซียน จีน และญี่ปุ่น ซึ่งทั้ง 4 ตลาดนี้ คิดเป็นร้อยละ 74

และนอกจากนี้ผู้ประกอบการได้ส่งออกไปยังตลาดอื่นอีก ได้แก่ ประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป และออสเตรเลีย คิดเป็นร้อยละ 7

4. ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรม

โดยความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่ออุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม คิดว่าปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมมากที่สุดคือ

- 1) ยอดคำสั่งซื้อลดลง คิดเป็นร้อยละ 68 รองลงมาได้แก่
- 2) ประเทศคู่แข่งที่มีต้นทุนต่ำกว่า (เช่น กัมพูชา เวียดนาม จีน) คิดเป็นร้อยละ 60
- 3) ต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น คิดเป็นร้อยละ 48
- 4) เสถียรภาพทางการเมือง คิดเป็นร้อยละ 39
- 5) ความเชื่อมั่นต่อการลงทุนของลูกค้าใน / ต่างประเทศต่อบริษัท คิดเป็นร้อยละ 34
- 6) กฎหมาย มาตรการกีดกันทางการค้า คิดเป็นร้อยละ 17
- 7) ภาษี (รวมถึงภาษีนำเข้าและการผลิตในประเทศ) คิดเป็นร้อยละ 16
- 8) การหมุนเวียนสภาพคล่องทางการเงิน คิดเป็นร้อยละ 14
- 9) การให้สินเชื่อทางการเงิน จากสถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 13
- 10) อื่นๆ ที่ผู้ประกอบการที่ผู้ประกอบการได้ให้ความเห็น คิดเป็นร้อยละ 8 ได้แก่
 - ความไม่มีเสถียรภาพทางการเงินของลูกค้าที่อยู่ใน Chain เดียวกัน
 - อาจส่งผลกระทบต่อธุรกิจของตนเองได้

- การทุ่มตลาดผ้าฝ้ายจากประเทศจีน ทำให้ผู้ประกอบการหรือผู้ผลิตสูญเสียความสามารถในการแข่งขัน
- การร่วมมือกันระหว่างผู้ประกอบการในการตั้งราคาสินค้าวัตถุดิบให้สูงขึ้น

5. คาดการณ์ยอดคำสั่งซื้อ ปี 2552 เทียบกับปี 2551

ผู้ประกอบการได้คาดการณ์ยอดคำสั่งซื้อ ดังนี้

- 1) ลดลง คิดเป็นร้อยละ 67
- 2) ทรงตัว คิดเป็นร้อยละ 26
- 3) เพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 7

6. ความคิดเห็นต่อภาวะธุรกิจ

- ปี 2550 เทียบกับปี 2549

รายละเอียด	เพิ่มขึ้น	ไม่เปลี่ยนแปลง	ลดลง
1. ยอดขาย/การผลิต	32	45	23
2. ยอดการส่งออก	18	64	18
3. การจ้างงาน	19	59	22
4. ผลกำไร	25	44	31
5. ต้นทุนการผลิต	58	35	7
6. ภาวะธุรกิจโดยทั่วไป	16	56	28

ที่มา : การสำรวจความคิดเห็นของผู้ประกอบการ เดือนมกราคม 2552, สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ

ความเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อธุรกิจ ในปี 2550 เทียบกับปี 2549 โดยส่วนใหญ่ ผู้ประกอบการเห็นว่า ยอดขายหรือปริมาณการผลิต, ยอดการส่งออก, การจ้างงาน, ผลกำไร และ ภาวะธุรกิจโดยทั่วไป **ไม่มีการเปลี่ยนแปลง**

แต่ผู้ประกอบการเห็นว่า **ต้นทุนการผลิตในปี ในปี 2550 เทียบกับปี 2549 มีต้นทุนการผลิตที่เพิ่มขึ้น**

- การคาดการณ์สำหรับปี 2551-2552

รายละเอียด	เพิ่มขึ้น	ไม่เปลี่ยนแปลง	ลดลง
1. ยอดขาย/การผลิต	15	31	54
2. ยอดการส่งออก	7	37	55
3. การจ้างงาน	5	50	45
4. ผลกำไร	12	16	71
5. ต้นทุนการผลิต	60	23	17
6. ภาวะธุรกิจโดยทั่วไป	13	26	61

ที่มา : การสำรวจความคิดเห็นของผู้ประกอบการ เดือนมกราคม 2552, สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ

ความเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อธุรกิจ ในปี 2551 และ 2552 นั้น ผู้ประกอบการเห็นว่า สิ่งที่น่าจะลดลง คือ ยอดขายหรือปริมาณการผลิต, ยอดการส่งออก, ผลกำไร และ ภาวะธุรกิจ โดยทั่วไป

สำหรับด้าน**การจ้างงาน** ผู้ประกอบการเห็นว่ามี**การจ้างงาน**ในจำนวนเท่าเดิมไม่เปลี่ยนแปลง

และขณะเดียวกันผู้ประกอบการยังเห็นว่า**ต้นทุนการผลิตในปี ในปี 2551-2552 นั้น มี ต้นทุนการผลิตที่เพิ่มขึ้น**

7. ความคิดเห็นในการปรับตัวที่มีต่อยอดคำสั่งซื้อลดลง

ในกรณีที่กิจการหรือธุรกิจมี**ยอดคำสั่งซื้อลดลง** ผู้ประกอบการจะมีวิธีการปรับตัวต่อธุรกิจของตนเอง โดยส่วนใหญ่ผู้ประกอบการเห็นว่าควร

- 1) หาลูกค้าใหม่ในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 84 รองลงมาได้แก่
- 2) ลดปริมาณการผลิต คิดเป็นร้อยละ 64
- 3) ลดต้นทุน คิดเป็นร้อยละ 63
- 4) หาลูกค้าใหม่ในต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 62
- 5) ลดชั่วโมงการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 33
- 6) ลดจำนวนพนักงาน คิดเป็นร้อยละ 18
- 7) ลดค่าจ้าง คิดเป็นร้อยละ 12

- 8) อื่นๆ ที่ผู้ประกอบการเห็นว่า พัฒนาสินค้าใหม่ พร้อมทั้งพัฒนาทางด้านเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 12
- 9) ปิดกิจการ คิดเป็นร้อยละ 2
- 10) ย้ายฐานการผลิต คิดเป็นร้อยละ 1

8. ความเชื่อมั่นต่ออุตสาหกรรมในปี 2552 เทียบกับปี 2551

ผู้ประกอบการได้มีความเชื่อมั่นต่ออุตสาหกรรม ในปี 2552 เทียบกับปี 2551 ดังนี้

- 1) แย่ลง คิดเป็นร้อยละ 45
- 2) ทรงตัว คิดเป็นร้อยละ 44
- 3) ดีขึ้น คิดเป็นร้อยละ 11

9. แผนการขยายการลงทุนในปี 2552-2553

ทางด้านการขยายการลงทุนผู้ประกอบการ ในปี 2552 และ 2553

- 1) ไม่มีแผนขยายการลงทุน คิดเป็นร้อยละ 90
- 2) มีแผนขยายการลงทุน คิดเป็นร้อยละ 10

ซึ่งการขยายลงทุนผู้ประกอบการ คิดว่ามีแผนขยายการลงทุนในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 60 และแผนขยายการลงทุนต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 40 และค่าใช้จ่ายที่คาดว่าจะใช้ในการขยายการลงทุนอยู่ประมาณ 10 – 100 ล้านบาท

10. การช่วยเหลือจากทางภาครัฐบาล

สิ่งที่ผู้ประกอบการต้องการให้ทางภาครัฐบาลช่วยเหลือ ประกอบด้วย

1) ด้านการผลิต

- 1.1 ปรับปรุง พัฒนา และส่งเสริมเทคโนโลยีในการผลิต เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตและการพัฒนาสินค้า
- 1.2 ส่งเสริมการให้ความรู้ทางการผลิตที่จะช่วยลดต้นทุนในการผลิตที่เกิดขึ้นระหว่าง ขบวนการผลิต
- 1.3 ปรับลดค่าใช้จ่ายด้านพลังงาน เช่น การใช้พลังงานไฟฟ้าในอุตสาหกรรม
- 1.4 พัฒนาสินค้าใหม่ที่มีแนวโน้มที่สามารถขายได้ในตลาดเก่าที่มีอยู่เดิมและตลาดใหม่

2) ด้านแรงงาน

- 2.1 ฝึกอบรมพัฒนาฝีมือแรงงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต
- 2.2 ปรับค่าครองชีพ หรือสนับสนุนค่าจ้างแรงงาน สวัสดิการแรงงานในภาคอุตสาหกรรมให้มีค่าจ้างแรงงานเพิ่มสูงขึ้น
- 2.3 รักษาแรงงานที่มีฝีมือ หรือแรงงานทักษะที่มีอยู่ในภาคอุตสาหกรรมสิ่งทอฯ ให้สามารถทำงานในอุตสาหกรรมได้ยาวนาน โดยไม่เคลื่อนย้ายไปทำงานในอุตสาหกรรมอื่น

3) การเงิน

- 3.1 จัดให้มีกองทุน หรือสนับสนุนให้มีการปล่อยสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ
- 3.2 ส่งเสริมให้มีการปล่อยกู้ในระยะสั้น และระยะยาวให้กับ โรงงานที่มีศักยภาพในการผลิตแต่ขาดเงินทุนหมุนเวียน

4) การตลาด

- 4.1 ส่งเสริมให้มีการจัดงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการหาลูกค้าหรือตลาดใหม่
- 4.2 พัฒนาหรือส่งเสริมผลิตภัณฑ์สิ่งทอในภาคธุรกิจเอกชนให้เป็นที่ต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ
- 4.3 ผลักดันให้ผู้นำเข้าหันมาซื้อสินค้าภายในประเทศ เพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมผลิตในประเทศให้สามารถดำเนินต่อไปได้

5) อื่นๆ

- 5.1 ทางรัฐควรมีมาตรการหรือวิธีการป้องกันการ Dumping (การทุ่มตลาด) จากตลาดต่างประเทศโดยเฉพาะจีน
- 5.2 สนับสนุนให้มีการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทออย่างต่อเนื่อง
- 5.3 พัฒนาภาคการขนส่งให้มีค่าระวางเรือที่ไม่สูงและสามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้
- 5.4 การพัฒนาและเพิ่มมาตรฐานในการตรวจสอบสิ่งทอให้กว้างขวางและเป็นที่ยอมรับแก่ลูกค้าชาวต่างประเทศได้มากขึ้น
- 5.5 ส่งเสริมความเชื่อมั่นต่อนักลงทุนทั้งในและต่างประเทศทางด้านการสร้างเสถียรภาพทางการเมืองให้เป็นที่น่าเชื่อถือแก่ลูกค้าชาวต่างประเทศ

7. บทสรุปและข้อเสนอแนะ

จากอัตราการขยายตัวโดยรวม ของมูลค่าการส่งออกสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มปีที่ผ่านมา มีอัตราการขยายตัวที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.4 สำหรับสิ่งทอมีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นกว่าร้อยละ 2.6 และเครื่องนุ่งห่มมีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.1

ตลาดส่งออกสิ่งทอที่มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ ตลาดญี่ปุ่น เวียดนาม อินโดนีเซีย รวมถึงตลาดสหรัฐอเมริกาและประเทศที่มีอัตราการขยายตัวลดลง ได้แก่ สหรัฐอเมริกา จีน ตุรกี ยุโรป ประเภทของสิ่งทอที่มีมูลค่าในการส่งออกสูง ได้แก่ ผ้าฝ้ายและเส้นด้ายที่ทำมาจากเส้นใยประดิษฐ์ เส้นใยประดิษฐ์ และเคหะสิ่งทอ

ตลาดเครื่องนุ่งห่มที่มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ ตลาดญี่ปุ่น สหราชอาณาจักร เยอรมนี และสเปน ซึ่งตลาดสเปนมีการขยายตัวมากที่สุดถึงร้อยละ 171.59 นับว่าเป็นตลาดที่มีอัตราการขยายตัวมากที่สุด

จากจำนวนโรงงานในปี 2551 จำนวนโรงงานที่มีการประกอบกิจการใหม่และการขยายกิจการ จะพบว่าจำนวนของการขยายกิจการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปยังคงเป็นกิจการที่ได้รับความสนใจ และมีจำนวนของการจ้างงานค่อนข้างสูง สำหรับกิจการการผลิตประเภทอื่นๆ มีจำนวนของการกิจการที่ได้รับความสนใจเช่นกัน อาทิเช่น การผลิตเส้นใยและปั่นด้าย ทอผ้า และเคหะสิ่งทอ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเชื่อมั่นต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมในอนาคต ถึงแม้ว่าจะมีการผลิตบางประเภทที่จำเป็นต้องยกเลิกกิจการ เช่น การผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป ทอผ้า และถักผ้า ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อปัญหาการว่างงานที่จะเกิดขึ้น แต่แรงงานถูกเลิกจ้างบางส่วนจะมีการเคลื่อนย้ายไปยังโรงงานที่ประกอบกิจการใหม่และขยายกิจการตามประเภทที่ตนเองเคยรับจ้างหรือมีทักษะในการผลิตอยู่ก่อนแล้ว

แต่เมื่อพิจารณาจากภาพรวมจากจำนวนกิจการที่ประกอบกิจการใหม่ ขยายกิจการ รวมถึงกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจาก BOI จะเห็นว่าอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทยยังมีโอกาสเติบโตได้ในปี 2552 ถึงแม้ว่าจากผลสำรวจความคิดเห็นของผู้ประกอบการในเดือนมกราคมที่ผ่านมาผู้ประกอบการได้คาดการณ์ยอดคำสั่งซื้อในปี 2552 เทียบกับปี 2551 ลดลงมากถึงร้อยละ 67 โดยมีปัจจัยมาจาก ยอดขายหรือมีปริมาณการผลิต ยอดการส่งออก, ผลกำไร และ ภาวะธุรกิจโดยทั่วไปลดลง แต่ผู้ประกอบการยังรักษาการจ้างงานของตนเองไว้ในระดับเดิม ซึ่งไม่มีการจ้างเพิ่มขึ้นหรือลดจำนวนการจ้างงานลง เนื่องจากแรงงานในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

ค่อนข้างขาดแคลน หาแรงงานที่มีทักษะหรือแรงงานที่มีฝีมือได้ยาก ขณะเดียวกันผู้ประกอบการยังมีความเห็นว่าต้นทุนการผลิตของตนเองจะเพิ่มขึ้น

ซึ่งผู้ประกอบการได้มีความเห็นต่อแนวทางในการปรับตัวจากยอดคำสั่งซื้อลดลง โดยในอันดับแรก คือ การหาลูกค้าใหม่ในประเทศ รองลงมาคือ การลดปริมาณการผลิต, ลดต้นทุนการผลิต และหาลูกค้าใหม่ในต่างประเทศ

อย่างไรก็ตามในปี 2552 ของผู้ประกอบการมีความเชื่อมั่นต่ออุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มคือ แยกและทรงตัวในระดับที่ใกล้เคียงกัน จึงทำให้ผู้ประกอบการโดยส่วนใหญ่ไม่มีแผนในการขยายการลงทุน

เพื่อเป็นการสร้างความเข้มแข็งและสร้างความเชื่อมั่นให้กับอุตสาหกรรมการผลิตสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในประเทศสามารถดำเนินกิจการภายใต้ภาวะที่เกิดขึ้น ณ ปัจจุบัน ทางสถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ขยายตลาดหรือหาลตลาดใหม่ : ทางภาครัฐควรเพิ่มช่องทางในการขยายตลาดหรือหาลตลาดใหม่ เนื่องจากปัญหาวิกฤตทางการเงินที่เกิดขึ้นในประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นตลาดหลักที่สำคัญของไทยได้ส่งผลให้ปริมาณคำสั่งซื้อลดลง ดังนั้น ควรจะหาลตลาดใหม่เพื่อลดผลกระทบที่เกิดขึ้น

2. พัฒนาลินค้า : สืบเนื่องจากข้อ 1 ในการหาลตลาดใหม่ ผู้ประกอบการควรมีการพัฒนาสินค้าเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า เช่น การออกแบบสินค้าให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด การพัฒนาทางด้านประโยชน์การใช้งานหรือเพิ่มคุณสมบัติพิเศษให้สินค้า พัฒนาลินค้าใหม่ๆ เพื่อให้สร้างความแตกต่างจากสินค้าที่มีอยู่เดิม เพื่อขยายตลาดหรือขยายฐานลูกค้าที่มีอยู่เดิมให้เพิ่มมากขึ้น

3. ปรับเปลี่ยนบทบาท : เพื่อเป็นการลดผลกระทบจากยอดคำสั่งซื้อที่คาดว่าจะลดลง ผู้ประกอบการควรปรับเปลี่ยนบทบาทจากการเป็นผู้รับคำสั่งการผลิต มาเป็นการหาลูกค้าหรือตลาดใหม่ๆ การสร้างแบรนด์ให้สินค้า รวมทั้งการพัฒนาสินค้าทั้งในด้านคุณภาพและเทคโนโลยีทางการผลิต เพื่อสร้างความสามารถและประสิทธิภาพทางการค้าให้กับอุตสาหกรรมของตนเองได้ยิ่งขึ้น

4. การสนับสนุนจากสถาบันการเงิน : จากความเห็นของผู้ประกอบการที่คิดว่ายอดคำสั่งซื้อของที่มีธุรกิจหรือกิจการของตนเองจะลดลงนั้น การได้รับผลกระทบจากสภาพคล่องของลูกค้าโดยเฉพาะตลาดสหรัฐฯ ซึ่งอาจจะทำให้ธุรกิจที่ดำเนินอยู่ขาดสภาพคล่องหรือเกิดการชะงักงันชั่วคราว การได้รับการสนับสนุนจากสถาบันการเงินไม่ว่าจะเห็นการให้สินเชื่อบริษัท (ให้อัตราดอกเบี้ยต่ำ) จะทำให้กิจการของผู้ประกอบการดำเนินต่อไป